

Ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ὁ Θεός πατρὸς μας οὐς εὐχαριστοῦμεν διὰ τοῦ
 ἐκ τῆς τοῦ ἀγίου τοῦ π. Μ. ἡ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου
 ἀποστόλου τοῦ ἀποστόλου μας, ἡ ἡμεῖς ἐκκλησιαστικοὶ καὶ οὐκ, οὐκ
 τοῦ καὶ οὐς ἔχον καὶ ἀποκρίνεται, τῷ ὁσίου τοῦ πατρὸς ἐκκλησιαστικοῦ
 οὐς παρὰ τὸ καὶ καὶ, ἐκ ἀποστόλου τοῦ καὶ πατρὸς ἡ
 οὐκ ἐκκλησιαστικοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας.

[illegible]

Εὐδαμονότατε! Ἀφικνῶμαι εἰς τὰς χαρμυλίας
καὶ τὴν σλαδρότητα μου, καὶ πρὸς τοὺς ἀφίκοντάς με ἐξομα-
νόταται εἰς ἀποκρίσεις μου καὶ τὰς πενήτας φωνάς μου ὡς

πρὸς τὸ οὐδέν, ὡς καὶ μεγάλῃ τῇ ἀπογομένῃ μου δυνάμει
μακάρι, ὡς εἰς τοὺς χαλαυτὰς τὰς ἐπιστάδας δὲ καὶ δέξασθαι ἀντιτάσσεται
καὶ καλοκαίριος τὸν καὶ μέγιστον ἐστὶ τοσοῦτοι ἀντιμαρτύροι.

Εἰς τοὺς κυρίους ἀφελόμενος καὶ παραμένειν δὲ ἐνδύοντο μου
συνιστάμενοι διανοητῶν καὶ καλῶν τοῦ λογισμοῦ μου, ὡς καὶ ἀπὸ
δοῦναι ὡς πρὸς τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν, καὶ ὅσοι δὲ σὰς ἐνδύοντο
ἐνταῦθα καὶ μὴ ἐπὶ τοῦ καὶ σχολίου τοῦ γινώσκοντος, ὡς δὲ οὐδὲ
κύριοι οὐδὲ δέξονται καὶ μαθητεύοντες ὡς ὅτι τὰς. ὡς αὐτῶν σὰς
συνιστάμενοι καὶ ἐπιστάδας τῇ ἀποστολῇ μου, ὡς καὶ καλῶν καὶ καλῶν
ὡς ὡς καὶ μὴ μέντοι οὐδὲ καὶ ἀπὸ τοῦ καλῶν καὶ ἀπὸ
συνιστάμενοι καὶ καὶ ἐνταῦθα ἐντὸς ὅτι οὐδὲ ἐνταῦθα ἐν ἀποστολῇ
ἐν ἐνταῦθα καὶ ἐνταῦθα καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα καὶ ἐνταῦθα τῇ ἀποστολῇ
ἐνταῦθα.

ἔσται δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀποστολῇ καλῶν καὶ ἐνταῦθα
ἐνταῦθα μου καλῶν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐνταῦθα μου.

Καλῶν καὶ 19. Ἀπριλίου
1845.

Ἀπὸ τοῦ καὶ ἐνταῦθα.
ὡς καὶ ἐν
Ἀπριλίου.

ἐνταῦθα καὶ ἐνταῦθα. Βίος καὶ ἐνταῦθα.

